

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2016 r. o sygn. akt SDI 56/16

Teza: Regulacja z art. 93 b ust 5 ustawy z 1982 roku Prawo o adwokaturze nie jest regulacją zupełną, a odpowiednie stosowanie art. 117 par. 2 kpk należy postrzegać jako przepis, który doprecyzowuje formę świadectwa wystawianego przez lekarza sądowego, o którym mowa w ustawie Prawo o adwokaturze.

„Jednak, jeśli wziąć pod uwagę funkcję przepisu art. 93b ust. 5 u.p.a. tj. zapobieganie obstrukcji procesowej ze strony uczestników postępowania dyscyplinarnego, zwłaszcza osób obwinionych, a przede wszystkim mając na względzie potrzebę zapewnienia jednakowych standardów we wszystkich rodzajach postępowań w zawodach prawniczych, w których w większości (poza art. 683 u.r.p.) brak jest unormowań na wzór art. 93b ust. 5 u.p.a. (zob. art. 59 § 3 u.p.n., art. 115 § 3 u.s.p., art. 135 § 13 u.prok.), systemowo i funkcjonalnie uzasadnione jest uznanie obowiązywania przepisu art. 117 § 2a k.p.k. także na gruncie ustawy Prawo o adwokaturze. Nie można unormowania tego uznawać za regulację zupełną, czyniącą bezpodstawnym odpowiednie (w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a.) zastosowanie art. 117 § 2a k.p.k. lecz należy postrzegać ten ostatni przepis jako dopełniający normę art. 93b ust. 5 u.p.a. w ten sposób, że doprecyzowuje on formę zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w przepisie ustawy korporacyjnej. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1778), gdzie wskazuje się, że celem proponowanych zmian, a zatem także ratio legis ustanowienia art. 93b u.p.a. oraz art. 68 (3) u.r.p.), było wzmocnienie pozycji organów dyscyplinarnych i usprawnienie postępowania dyscyplinarnego dla zwiększenia efektywności nadzoru samorządu zawodowego nad należytych wykonywaniem zawodu adwokata i radcy prawnego. Tym bardziej więc, nie wolno, jako zmierzających w kierunku sprzecznym z intencją ustawodawcy, wprowadzonych zmian interpretować jako rozluźniających wymogi usprawiedliwiania nieobecności uczestników postępowania, określone w Kodeksie postępowania karnego.”